

زنگ خطر برای والیبال ایران به صدا درآمد

با عدم حضور برخی بازیکنان در اردوی تیم ملی، زنگ خطر برای والیبال ایران به صدا درآمد. گویا آقایان فراموش کرده‌اند که تا چند سال پیش در حسرت پوشیدن پیراهن تیم ملی بودند، اما حالا که تیم ملی در برهه حساسی قرار دارد و همه بسیج شده‌اند تا مسیر حضور در المپیک را هموار کنند، این بازیکنان ناز می‌کنند.

به گزارش سایت خبری پرسون، چند روز اخیر صحبت‌هایی مبنی بر عدم تمایل برخی ملی‌پوشان بابت حضور در اردوی تیم ملی به گوش رسیده است.

برخی‌ها رسماً و برخی دیگر هم غیررسمی اعلام کرده‌اند که تمایلی به حضور در اردوی تیم ملی ندارند.

فارغ از هر موضوع دیگری به نظر می‌رسد این ستاره‌ها که همه چیز خود را از تیم ملی دارند به دنبال لطمه زدن به اعتبار تیم ملی هستند؛ اعتباری که افراد زیادی زحمت کشیده‌اند و قطره قطره جمع کرده‌اند.

گویا آقایان فراموش کرده‌اند که تا چند سال پیش در حسرت پوشیدن پیراهن تیم ملی بودند، اما حالا که تیم ملی در برهه حساسی قرار دارد و همه بسیج شده‌اند تا مسیر حضور در المپیک را هموار کنند، این بازیکنان ناز می‌کنند.

سوال اینجاست که دقیقاً چه اتفاقی رخ داد مدل تفکر آنها تغییر پیدا کرد؟ آیا پای پول‌های باشگاهی در میان است یا بحث دیگری وجود دارد که سایرین از آن بی‌اطلاع هستند؟ چرا فدراسیون والیبال برنامه‌ای برای برخورد با بازیکنانی که به پیراهن تیم ملی پشت می‌کنند ندارد؟ کمترین اقدام فدراسیون این خواهد بود که ITC آنها را برای حضور در تیم‌های باشگاهی به راحتی صادر نکند.

همیشه گفته شده که پیراهن تیم ملی به اندازه پرچم ملی مقدس است و کسی حق اهانت با پشت کردن به آن را ندارد، اما به نظر می‌رسد این روزها در والیبال برخی بازیکنان در جایگاهی خود را می‌بینند که به راحتی از عدم حضور خود در اردوی تیم‌های ملی می‌گویند که این امر می‌تواند زنگ خطری برای والیبال ملی هم باشد.

خطاب به برخی از بازیکنان باید گفت که شما در حدی نیستید که بخواهید به تیم ملی «نه» بگویید؛ بلکه این پیراهن تیم ملی است برای برخی‌ها از شما گشاد است.

عشق و غیرت در والیبال ته کشیده و خشکیده است که ستاره‌های باتجربه و گاهاً نوظهور به راحتی حرف از عدم حضور در اردوهای تیم ملی می‌زنند.

بازیکنان در هر رشته‌ای سرباز تیم ملی هستند و باید گوش به فرمان فرمانده باشند تا در نهایت سرمربی تصمیم نهایی را درمورد حضور یا عدم حضور بازیکنان بگیرد. نفراتی همچون سید محمد موسوی، امیر غفور، علی‌اصغر مجرد، سیامک مرندی، صابر کاظمی و بردیا سعادت بر اساس شنیده‌های نیمه موثق تمایلی برای حضور در اردو ندارند که هر کدام باید نسبت به تصمیم خود پاسخگو باشند.

مصطفی کارخانه، پیشکسوت والیبال ایران درمورد عدم حضور احتمالی برخی بازیکنان در اردوی تیم ملی اظهار داشت: تا جایی که من اطلاع دارم برخی نفرات همچون مرندی و موسوی به دلیل مصدومیت نمی‌توانند در اردوهای تیم ملی حاضر شوند که شاید بتوان به این نفرات حق داد، اما همه باید بدانند که تیم ملی بالاتر از همه چیز است و اگر ما احترام و جایگاهی داریم به واسطه تیم ملی است.

وی ادامه داد: تیم ملی باید در اولویت همه باشد. من می‌دانم که موسوی چند بازی باشگاهی را به دلیل مصدومیت نتوانست بازی کند و شاید عدم حضورش در تیم ملی هم تصمیمی منطقی باشد، اما بازیکنان جوان حق ندارند به راحتی به پیراهن تیم ملی پشت کنند. آنها باید با تمام توان و همچون یک سرباز در خدمت تیم ملی باشند. باید از تمام ظرفیت والیبال ایران استفاده شود تا مسیر سخت رسیدن به المپیک را طی کنیم. باید شعار همه برای یکی و یکی برای همه را به خوبی اجرایی کنیم تا به هدف خود برسیم. به نظرم برای نفراتی که در اردوهای حضور پیدا نمی‌کنند هم باید جلساتی برگزار شود تا در نهایت بهترین تصمیم گرفته شود.